

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218201932
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7218201932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu F. S. N., H., O. X, zastúpeného JUDr. Máriom Hollerom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Krmanova 16, proti žalovanému Mesto Košice, Košice, Tr. SNP 48/A, IČO: 00 691 135, o zaplatenie 2 478,32 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 13C/18/2018-102 zo 14.11.2018 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II., IV. a V.
Žalobcoví p r i s u d z u j e náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozsudkom rozhodol: I. V časti o zaplatenie 410 € s prísl. konanie zastavuje. II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1 740,24 € spolu s úrokmi z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 29.8.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. III. V časti o zaplatenie 328,08 € s prísl. žalobný návrh zamietá. IV. Priznáva žalobcovi proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 40,44 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V. Žalovaný je povinný zaplatiť štátu na účet Okresného súdu (ďalej len OS) Košice II súdny poplatok 104 € z návrhu na začatie konania, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení, o. i., uviedol, čo žalobca žalobou, doručenu mu 28.2.2018, žiadal, čím odôvodnil (reprodukoval doslovne celý obsah žaloby), čo žalovaný, ktorý sa k žalobe vyjadril písomne podaním zo 11.7.2018, vo vyjadrení uviedol (reprodukoval doslovne celý jeho obsah), že vo veci vykonal dokazovanie žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, ako aj pripojenými spismi OS Košice II 29C/189/2013 a 17C/1040/1997, na základe ktorého zistil takýto skutkový stav veci, konkrétne, čo zistil z potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti č.N871469 vystaveného 15.7.2016, zo strany 1 z Prepúšťacej správy Kúpeľov Lúčky a.s., z daňového dokladu vystaveného Kúpeľami Lúčky a.s. č.PRS-1623670, VS 297040, z dokladu o platbe z elektronickej registračnej pokladnice, z potvrdenia Sociálnej poisťovne (ďalej len SP), pobočka Košice zo 6.9.2016 a z 19.9.2016, z potvrdenia o strate na zárobku z 8.9.2016, z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č.P681617 z 15.3.2017, z dokladu z elektronickej registračnej pokladnice Kúpeľov Štós, a.s., IČO: 31 714 463, z 15.3.2017, z Prepúšťacej správy z liečenia žalobcu, vyhotovenej Kúpeľmi Štós, a.s., z potvrdenia o strate na zárobku počas PN z 11.4.2017, z potvrdenia SP, ústredie z 21.4.2017, z kópie pokladničných dokladov z elektronickej registračnej pokladnice (č.l.38-42), z lekárskejších správ z ortopedických ambulancií (č.l.44-47) z obdobia od 14.6.2016 do 28.11.2017, čo žalobca sám k otázke zhoršovania svojho zdravotného stavu, ktoré tvrdil, že urého prebieha, na pojednávaní 12.9.2017 a 17.10.2018 uviedol, čo zistil z rozsudku OS Košice II 17C/1040/97-258 z 13.4.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu (ďalej len KS) v Košiciach 3Co/253/2005-303 z 25.1.2006 a zo spisu OS Košice II 29C/189/2013. Ďalej, citujúc znenie § 420 ods.1, § 446, § 449 ods.1, § 517 ods.1 prvá veta, ods.2 O. z., § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú

niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a § 86 a § 87 zák.č.461/03 Z. z. o sociálnom poistení, uviedol: Novelou O. z. (zák.č.404/04 Z. z.) sa od 1.8.2004 zmenila právna úprava náhrady za stratu na zárobku počas práceneschopnosti tak, že sa táto náhrada posudzuje a jej výška určuje rovnako ako úrazový príplatok podľa zák. o sociálnom poistení. Zák. o sociálnom poistení upravuje úrazový príplatok v § 85-87. V ods.1 § 449 O. z. ide o samostatné právo poškodeného na náhradu účelných nákladov spojených s liečením. Aj keď poškodený dostáva väčšinu liečebných úkonov v prípade potreby z prostriedkov príslušnej poisťovne bezplatne (hoci na to prispieva platením poistného), môžu mu okrem toho vzniknúť rôzne náklady spojené s liečením, ktoré poisťovňa neuhrádza. Na ich náhradu má poškodený občan právo, ak ide o účelné náklady spojené s liečením. Medzi účelné náklady patria, napr. náklady spojené s rehabilitáciou, prilepšením na stravu, rozšírením ošetrovateľskej služby, náklady spojené s účelnými návštevami najbližších príbuzných v nemocnici a p. Existenciu týchto nákladov treba preukázať. Na základe vykonaného dokazovania, a to pokiaľ sa týka základu žalobcom uplatneného nároku, najmä oboznámením sa s rozsudkom OS Košice II 17C 1040/1997 z 13.4.2005 a rozsudkom KS v Košiciach 3Co/253/2005-303 z 25.1.2006, najmä vychádzajúc z odôvodnenia týchto rozsudkov, ako aj oboznámením sa so závermi znaleckého posudku (ďalej len ZP) vyhotoveného znalcom S.. L.. Y. v konaní 29C 189/2013, vedenom na OS Košice II, mal preukázanú dôvodnosť nárokov žalobcu na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, ako aj na náhradu účelných nákladov spojených s liečením. Označenými súdnymi rozhodnutiami jednoznačne bola určená zodpovednosť žalovaného za poškodenie zdravia žalobcu pri udalosti z 28.12.1995 na ul. Protifašistických bojovníkov v Košiciach, kedy pri páde na zľadovatenej komunikácii mesta Košice zlomil si „krčok“ stehrovej kosti pravej nohy. Z označeného ZP, majúceho charakter listinného dôkazu v tunajšom konaní, jednoznačne vyplynulo, že úraz z 28.12.1995 zanechal ako trvalý následok ťažké obmedzenie pohyblivosti pravého bedrového kĺbu uľhu - ťažkú poúrazovú artrózu pravého bedrového kĺbu 3.-4. stupňa a skrátenie pravej dolnej končatiny o 3 cm. Zo záveru tohto ZP jednoznačne vyplýva i nepriaznivá prognóza zhoršovania tohto jeho zdravotného stavu do budúcnosti a to až po potrebu operačnej liečby s vložením umelého bedrového kĺbu pravo. Vzal za preukázané, vychádzajúc z vyjadrení žalobcu, ako aj z ním predložených lekárskeho správ z jeho návštev ortopedickej ambulancie a prepúšťacích správ z jeho kúpeľných liečení v kúpeľoch Lúčky a Štós, že tak priebežnej liečbe, ako aj obom liečebným pobytom v kúpeľných zariadeniach sa podrobil s hlavnou diagnózou Coxarthrosis posttraumatica III-IV bilat, ktorá jednoznačne a nespochybniteľne má súvis s úrazom z 28.12.1995. V súvislosti s jeho kúpeľnou liečbou v kúpeľoch Lúčky bolo dokazovaním preukázané, že ju absolvoval v období od 15.7.2016 do 5.8.2016 za trvania svojej pracovnej neschopnosti. Podľa § 446 O. z. má preto nárok na náhradu za stratu na zárobku počas tejto jeho pracovnej neschopnosti. Náhrada za stratu na zárobku počas jeho pracovnej neschopnosti posúdil a sumu tejto náhrady určil rovnako ako sa určuje úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení - zák.č.461/2003 Z. z. Podľa § 87 písm. a/ zák.č.461/03 Z. z., od prvého dňa jeho dočasnej pracovnej neschopnosti do tretieho dňa tejto jeho pracovnej neschopnosti výšku náhrady určil vo výške 55 % denného vymeriavacieho základu, čo pri jeho vymeriavacom základe 44,2489 € určenom jeho zamestnávateľom predstavuje sumu náhrady 24,34 €/deň x 3 dni = 73,11 € a od štvrtého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti výšku náhrady určil vo výške 25 % denného vymeriavacieho základu, čo pri jeho vymeriavacom základe znamená sumu náhrady 11,06 €/deň x 19 dní = 210,14 €, spolu určil náhradu za stratu na jeho zárobku v r.2016 počas jeho pracovnej neschopnosti od 15.7. do 5.8. vo výške 283,25 €. V súvislosti s jeho kúpeľnou liečbou v kúpeľoch Štós, ktorú absolvoval počas svojej pracovnej neschopnosti trvajúcej od 15.3.2017 do 26.3.2017, pri vymeriavacom základe pre úrazové dávky 46,6772 €/deň vznikol mu nárok za prvé 3 dni pracovnej neschopnosti vo výške 55 % z uvedeného denného vymeriavacieho základu, čo predstavuje v danom prípade 25,67 €/deň x 3 dni = 77,01 € a od štvrtého do deviateho dňa trvajúcej pracovnej neschopnosti vznikol mu nárok na náhradu za stratu na zárobku vo výške 25 % denného vymeriavacieho základu, t.j. v sume 11,67 €/deň x 9 dní = 105,03 €, tzn. spolu 182,04 € náhrady za stratu na zárobku počas trvania pracovnej neschopnosti v r.2017. V súvislosti s účasťou na kúpeľnej liečbe v kúpeľoch Lúčky vznikli mu náklady ním vynaložené za stratu a ubytovanie vo výške 699,30 €, vynaloženie ktorých preukázal daňovým dokladom ZN. PRS-1623670 a dokladom z elektronickej registračnej pokladnice o úhrade tejto sumy. V súvislosti s účasťou na kúpeľnej liečbe v kúpeľoch Štós vznikli mu náklady, ktoré vynaložil vo výške 33 € za ubytovanie, ktoré preukázal predložením dokladu z elektronickej registračnej pokladnice o úhrade tejto sumy kúpeľom Štós, a s., na náhradu ktorých mu takisto vznikol nárok. Podľa § 449 ods.1 O. z. si uplatnil aj nárok na náhradu ním vynaložených účelných nákladov na liečivá a zdravotnícke pomôcky - konkrétne za nákup, resp. doplatky na lieky Erectus, Arthrotec, Caltrate a Orthocomplex spolu náklady 223,05 €, za podpätenu zaplatil 6,29 € a za 2 masáže 25.8.2016 a 3.9.2016 uhradil 20, resp. 22 €, spolu za masáže 42 €, t.j. celkom preukázal vynaloženie liečebných nákladov vo výške 271,34 €. K

potrebnosti jednotlivých liekov sa vyjadril na pojednávaní 17.10.2018 tak, že liečivo Erectus je injekcia do kĺbu na zlepšenie pohyblivosti kĺbu, liečivá Caltrate aj Orthrocomplex sú lieky na výživu kĺbu, ktoré mu boli predpisované lekárom a Arthrotec je liek predpisovaný používaný na liečbu kĺbu. Tieto náklady vynaložil v r.2016, preukázal ich pokladničnými dokladmi. Predpisovanie liekov vyplýva z predložených lekárskeho správ. Za r.2017 si uplatnil náklady za liečivá a zdravotnícke pomôcky: za Arthrotec, roztok Hyal - injekcie a Orthrocomplex spolu 271,25 €. K lieku Hyal uviedol, že sa jedná o liek pôvodne pod názvom Erectus, u ktorého došlo k zmene názvu. Spolu teda preukázal náklady spojené s liečením vo výške 1 274,89 € (271,34 + 271,25 + 33 + 699,30). Mal tak preukázaný jeho nárok na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 465,29 € (283,25 + 182,04) a nárok na náhradu účelných nákladov spojených s liečením vo výške 1 274,95 €, preto v tejto časti preukázaných nárokov žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť titulom zodpovednosti za poškodenie jeho zdravia zaplatiť mu 1 740,24 €. V prevyšujúcom rozsahu, v časti o zaplatenie 328,08 € uplatnený nárok ako nedôvodný zamietol (2 478,32 - 1740,24 - 410 = 328,08 €). Jedná sa o nepriznané sumy náhrady uplatnené ako nárok na náhradu za stratu na zárobku, keď si tento nárok neuplatnil v súlade s § 446 Z. p. a § 87 zák.č.461/03 Z. z. (499,43 - 283,25 = 216,18 € a 294,01 - 182,04 = 111,97 €). Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy náhrady 2 115,60 € od 29.8.2017 ako dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty na plnenie, keď vyzval žalovaného na poskytnutie náhrady listom z 21.8.2017, ktorý mu toho istého dňa doručil a požiadal ho o úhradu požadovaných nákladov do 7 dní od doručenia výzvy, ktorá lehota márne uplynula 28.8.2017. Keďže preukázal, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením finančného dlhu, priznal mu aj ním uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne od prvého dňa omeškania 29.8.2017, v ktorý prvý deň omeškania žalovaného výška základnej sadzby ECB bola 0 % a to z dlžnej sumy tak, ako mu bola ním priznaná. Pokiaľ sa týka obrany žalovaného uplatnenej jednak v písomnom vyjadrení a následne na nariadených pojednávaniach, keď opakovane namietal, že nárok žalobcu nie je preukázaný, mal túto jeho obranu za vyvrátenú jednak právoplatnými rozhodnutiami súdov, ktoré určili jeho zodpovednosť za predmetný úraz žalobcu z 28.12.1995, ako aj ZP vyhotoveným v konaní 29C 189/2013, vedenom na OS Košice II, z ktorého vyplynulo, že následky úrazu uňho pretrvávajú a jeho zdravotný stav v tejto súvislosti sa len zhoršuje a výšku náhrad, ktoré si uplatnil v tomto konaní mal preukázanú tak ako mu ju priznal, predloženými listinnými dôkazmi (lekárske správy, prepúšťacie správy, doklady z elektronických registračných pokladníc a účtovné doklady a potvrdenia), vrátane tej skutočnosti, že vznikli v súvislosti s predmetným úrazom a preto má nárok na ich náhradu. Podľa § 262 ods.1 C. s. p. rozhodol v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods.1,2 C. s. p. priznal žalobcovi proti žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 40,44 % zohľadniac jeho úspech vo výške priznaného práva 1 740,24 €, čo predstavuje 70,22 % jeho úspechu, ktorý jeho úspech v tejto časti zároveň znamená neúspech žalovaného a jeho úspech v časti, v ktorej žalobu zamietol v časti o zaplatenie 328,08 €, čo predstavuje 13,24 % jeho úspechu a takisto podľa § 256 ods.1 C. s. p. prináležala by náhrada trov konania žalovanému i v časti, v ktorej žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie 410 €, v ktorej zobral žalobný návrh späť bez odôvodnenia, resp. z dôvodu dôkaznej núdze, čo predstavuje 16,54 % nároku žalovaného na trovy konania, a teda rozsah uvedenej priznanej náhrady žalobcovi 40,44 % (70,22 - 13,24 -16,54). Podľa § 2 ods.2 zák.č.71/92 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov uložil povinnosť žalovanému, keďže žalobca ako poplatník súdneho poplatku zo žaloby bol od jeho platenia podľa § 4 ods.2 písm. i/ oslobodený a jeho návrhu do výšky priznaného práva 1 740,24 € vyhovel, zaplatiť súdny poplatok 104 € podľa položky 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov.

3. Proti výroku II, IV a V uvedeného rozsudku žalovaný podal v zák. stanovenej lehote odvolanie a to z nasledujúcich dôvodov. Mal za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods.1 písm. h) CSP. V nadväznosti na rozsudok OS Košice II 17C 1040/97-258 z 13.4.2005, v ktorom mal súd za preukázané, že je daná jeho zodpovednosť za škodu spôsobenú žalobcovi, keďže ako vlastník a správca komunikácie ul. Protifašistických bojovníkov v Košiciach si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť, a to udržiavať chodník v schodnom stave, súd ustálil v tomto konaní výšku náhrady za ďalšie nároky, ktoré žalobcovi v súvislosti s úrazom vznikli a to za kúpeľnú liečbu, rehabilitácie, lieky, zdravotnícke pomôcky a náhradu za stratu na zárobku za r.2012-2014 vo výške 3 228,22 € s prísl. S rozsudkom OS Košice II 17C 1040/97-258 nesúhlasil a v konaní namietal podstatné skutočnosti, ktoré súd nezohľadnil vo svojom rozsudku. Bolo povinnosťou žalobcu (a každého chodca) v zmysle všeobecnej preventívnej povinnosti vyplývajúcej z § 415 O. z. predchádzať vzniku škody, teda počínať si tak, aby k úrazu nedošlo, byť primerane opatrný, vhodne sa obúť, sledovať stav počasie. Citoval znenie § 9a ods.3 Cestného zák. Povinnosť správcu komunikácii upozorňovať na takéto závady existuje len vtedy, ak chodec nemohol predvídať, že takéto problémy na komunikácii sa vyskytnú. V predmetnom spore to však v žiadnom prípade nebolo. Žalobca sám mohol predvídať nepriaznivý stav

chodníka a primerane tomu sa chovať. Výrok súdu o tom, že v dôsledku jeho protiprávneho konania vznikla žalobcovi škoda, pozostávajúca ušlého príjmu zo zamestnania, nákladov na kúpeľnú liečbu, lieky a zdravotnícke pomôcky vynaložené za účelom zmierňovania následkov spôsobeného zranenia považoval za nesprávny, mal za to, že si predmetný úraz zavinil tým, že porušil všeobecnú prevenčnú povinnosť, ktorá preňho vyplýva z § 415 O. z. Priznané odškodnenie za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a stratu na zárobku z r.2005 vo výške 205 117 Sk s prísl. považoval za primerané a mal za to, že nároky na náhradu škody na zdraví z titulu odškodnenia sa nemajú stať zdrojom bezdôvodného obohacovania poškodeného. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhol, podľa § 388 CSP, rozhodnutie súdu zmeniť tak, že žaloba sa zamietá.

4. Žalobca k odvolaniu žalovaného uvádzal nasledovné: Súd prvého stupňa správne právne posúdil (ako i už skôr právoplatne skončené konania v tej istej veci) a vec na základe skutkového stavu rozhodol. Preto navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný vo svojom odvolaní uvádza argumenty, s ktorými sa súd právne vysporiadal nielen v tomto konaní, ale i v konaniach, ktoré už boli v rovnakej veci a medzi rovnakými účastníkmi právoplatne skončené. Jedná „na“ o právoplatný rozsudok OS Košice II 17C 1040/97-258 z 13.4.2005. Už týmto konaní KS vyslovil právny názor, že zodpovednosť žalovaného je potrebné posudzovať aj podľa § 420 O. z. s tým, že v zodpovedá za škodu. Súd zaviazal ho na náhradu mu škody a priznal náhradu trov konania. KS v časti, v ktorej bol zaviazaný zaplatiť mu priznaný nárok rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rovnaký právny názor vyslovil OS Košice II vo svojom rozsudku 29C 189/2013-161 z 5.12.2016, kde tiež zaviazal ho zaplatiť mu náhradu škody vzniknutú v dôsledku ublíženia na zdraví, ktorá bola spôsobená na zľadovatej komunikácii žalovaného 28.12.1995. Súd mal za preukázané a nesporné, že si nesplnil svoju povinnosť a podľa § 420 O. z. zodpovedá mu za škodu. KS svojím potvrdzujúcim rozsudkom 5Co/151/2017-190 zo 7.12.2017 rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil. KS, o. i., na str.5, ods.9. uviedol, že nesúhlas žalovaného s rozsudkom OS Košice II 17C/1040/97-258 z 13.4.2005 nemá nijaký právny význam pokiaľ ide o právny základ jeho nároku. Preto jeho argumentácia, že sa jedná o zdroj bezdôvodného obohacovania poškodeného neobstojí. Súd sa už „z“ touto argumentáciou už viackrát vysporiadali vo svojich právoplatných „rozhodnutiach“. V tomto konaní bolo zároveň vykonané znalecké dokazovanie, ktoré jasne určilo i príčinnú súvislosť uvedeného ublíženia na jeho zdraví a jeho zhoršujúcim sa zdravotným stavom a aj jeho liečením. Ako uviedol, navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a priznať náhradu trov konania.

5. Rozsudok vo výrokoch I. a III., nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedených výrokoch v odvolacom preskúmaný.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a rozsudok vo výrokoch II.,IV. a V. potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správny, na čom nič nemení ani odvolanie.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením vecí (§ 365 ods.1 písm. h) CSP) je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

8. Súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, t. j. použil správny predpis a správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a s týmito dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2 CSP) možno doplniť:

10. Na skutočnosti v odvolaní nebolo možné v tomto konaní prihliadať a to, so zreteľom na právoplatne skončené konania 17C/1040/97 a 29C/189/2013 OS Košice II, v ktorých bolo o zodpovednosti žalovaného za žalobcovi vzniknutú škodu právoplatne rozhodnuté.

11. Žalovaný nijako nespochybnil výšku žalobcovi priznaných nárokov.
12. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.
13. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
14. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
15. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
16. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.
17. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.